

ולבגין יש תכונה משותפת — שניכם משכתבים את ההיסטוריה!

תקים ויבי, שיש לו ניסיון עשיר במכירה בסיגנון אישי. בטוח שהוא יעמוד במשימה.

■ האמן גדול המימדים **מנשה** ("מנשקה") קדישמן יחזור לתל-אביב רוה. ביום הרביעי האחרון הוא עבר, כי הצלחה ניתוח לקצור מעיים בבית-החולים סורוקה בבאר שבע על-ידי הד"ר **אילן ח"ר** קדישמן. שחך בדעתו זמן רב אם לעבור את הניר תוח, שיגרם לירידה רבה כי מישקלו. ערך מחקר בנושא

■ הבימאי **עוזי פרס**, שי בא לארץ כדי להיות נוכח בהקנת-הבכורה של סרטו האבה ראשונה נדונה לכיש לון, יאלץ לצמצם את מימדי האירוע. סבו של הבימאי, **יצחק פרסקי**, נפטר לאחרונה, ובגלל האבל יימנעו שני בניו, **שמעון** ו**גרשון** ("גיגי") פרס מלקחת חלק בהקנת המיוחדת. עוזי ניסה לדחות את הי

מנחם בגין עם רוני רגן

אורי דן רוקד עם גרדה, אשתו של דני זיידל, חברו של דן. השלושה בילו במועדון בתל-אביב, ועלו לרחבת הריקודים לריקוד דיסקו סוער. דן, יועצו לענייני-תיקשורת של שר-הביטחון, שאותו הוא מכנה יהודה המכבי, הסביר שזיידל הוא חברו הטוב ביותר, עוד מתקופת שירותם המשותף בצנחנים.

הקרנה, אך הדבר לא התאפשר. ■ לא תמיד משחק לו הר מזל. לעורך-הדין **צבי לידס** קי, כאשר הוא ביקר באחד המועדונים בתל-אביב, מצאה חן בעיני אחת הנשים הצעיר-רות שבילו במקום. הוא בחר בדרך היור מיוחדת. שלה אל הצעירה את בת-ליוותו. זו פנתה לצעירה ואמרה לה, שי מישהו מעוניין להתחיל איתה. הצעירה, שהיא חילת, ביקשה מהדוברת שחצביע על המתי עניין האלמוני, כאשר הבחינה בלידסקי פלטה: "זה? ויית-רה על ההיכרות."

■ לעומת זאת היתה לי פרקליט התל-אביבי הפתעה נעימה. כאשר צפה בהקרנת הבכורה של הסרט הישראלי החדש, מתחת לאף, באחת ה-סצינות נראה השחקן **מכרם ח'ורי** מסביר לג'וקי אר-קין, שיהיה צורך למצוא עור-רד-דון לחברו שנעצר. כפרקי-נקב בשמו של לידסקי, כפרקי-ליט הדרוש לטיפול בחקים רציניים. עורך-הדין שהיה נר-כה באולם לא ידע על ההפתעה שהכינו לו בימאי הסרט **יעקב** ("ינקול") **גלדריסר** והמפיק **רוני אקרמן**.

ולבסוף החליט לעלות על שול-חן הניתוחים.

■ השחקן **אילי גורליצקי** קי חזר לתיאטרון הקאמרי לשחק שוב במחזמר שלמה ה-מלך ושלמי הסנדלר, על-פי יצירתו של **נתן אהרמון** השבוע נפגש עם מי שהיה מנ-הל התיאטרון בעת שהועלתה הגירסה הראשונה, **ישעיהו** ("שייקה") **ויינברג**, החליף איתו חוויות. גורליצקי הזכיר לוויינברג את חששותיו מפני כישלון המחזה, עד כדי כך ששלב הבכורה, כאשר הבמאי **שמואל בניני** התעלף באחד מחדרי-האיפור, נכנס ויינברג ואמר בדראמטיות לשחקנים: "דם התיאטרון על ראשכם!" אך כבר בהפסקה של ההצגה הראשונה היו הכל בטוחים שי-מדובר בשלאגרי. בעוד השחק-נים מחייכים איש אל רעהו, נכנס ויינברג כעס אל מאחור-רי הקולעים ושאל בקול רם: "מדוע הזקן של יהודה **פזקס** לא מודבק היסט?" ויינברג לא היה מרוצה ביותר מזיכרונותיו של גורליצקי. מנהל התיאטרון דאו, שהיום הוא מנהל מוטיאון בית התפוצות באוניברסיטת תל-אביב, ענה לשחקן: "לך